

i Kjøbenhavn, i Frederiksberg.
Maaneder. Maaneder.

Fra 1ste Mai 1861	til 1ste Januar 1862	8	—
„ 1ste Januar 1862	„ 1ste August 1862	7	7
„ 1ste August 1862	„ 1ste September 1862	1	„
„ 1ste September 1862	„ 1ste April 1863	7	7
„ 1ste April 1863	„ 1ste December 1863	8	„
„ 1ste December 1863	„ 1ste Mai 1864	5	„
„ 1ste Mai 1864	„ 1ste Januar 1865	8	„
„ 1ste Januar 1865	„ 1ste August 1865	7	„
„ 1ste August 1865	„ 1ste September 1865	1	„
„ 1ste September 1865	„ 1ste April 1866	7	„
„ 1ste April 1866	„ 1ste December 1866	8	„
„ 1ste December 1866	„ 1ste Mai 1867	5	„
„ 1ste Mai 1867	„ 1ste Januar 1868	8	„
„ 1ste Januar 1868	„ 1ste Mai 1872	52	„

fremkommer der jo det Resultat, at han har været i Kjøbenhavn i 42 Maaneder og i Frederiksberg i 90 Maaneder, altsaa efter Lovforslagets Regelfskulde han være forsørgelsesberettiget i Frederiksberg, men paa Grund af det sidste Stykke i Paragrafen bliver han forsørgelsesberettiget i Kjøbenhavn, fordi Exemplet er appasjet saaledes, at han har været 7 Maaneder regelmæssig i Frederiksberg men 8 Maaneder i Kjøbenhavn, og det uagtet han netop har været over to Gange saa længe i Frederiksberg som i Kjøbenhavn. Det viser sig altsaa, at Reglen ingen Betydning har, den heves ved Undtagelse; man kan komme til de mærkeligste Resultater, naar man tager længere Aaræfter, men for at blive ved samme Exempel, dersom den Paagjældendes Ophold har været delt lige mellem begge Kommuner, 6 Maaneder hvert Aar, bliver han intet af Stederne forsørgelsesberettiget, men gaar tilbage til Fødestedet. Fordi han ikke opfylder Betingelsen noget Sted, at have været der 8 Maaneder, naar han har været 6 Maaneder paa det ene Sted og 6 Maaneder paa det andet Sted, falder hele Reglen bort. Jeg tror derfor, at man kan lade Konsekventerne ligge. Der er en anden Betragtning, som heller ikke maa lades ude af Syne ved § 00, det er, at saaledes som Forholdene nu ere, er det, naar man en Gang har fundet, hvor en Person har været i 5 Aar, givet, at han er forsørgelsesberettiget der, indtil han vinder et nyt Forsørgelsessted ved andre 5 Aars Ophold paa et andet Sted, men ved disse Bestemmelser om Sammenlægning af Ophold vil man aldrig blive færdig; hver Gang en Person bliver trængende, skal man paany udfinde Forsørgelsesstedet. Naar man endelig har udfundet det Forsørgelsessted, som udkommer ved Sammenlægningen, og den Paagjældende derefter er forsørgelsesberettiget i Kommunen a, men der saa derpaa er gaaet et Aar, saa maa man begynde at lægge sammen igjen, thi det Aar, hvori han har opholdt sig paa et Sted, uden at nyde Fattighjælp naturlignis, kan give det Resultat, at han hører ind under en

11 Aar = 42 90

anden Kommune. Jeg tror ikke, at man paa nogen Maade kan gaa ind paa disse vanskelige Forsørgelsesfager, saa længe man ikke har bedre Klæder til at kontrolere, hvor en Person har opholdt sig, eller rettere sagt, saa længe vi savne Kontrolbestemmelser i Lovgivningen. Vi have ganske vist en Forordning af 24de Juli 1822, som paalægger Fremmede, der komme til en Kommune, i visse Tilfælde at melde sig, men vi mangle Mandtalslister, og det vil være umuligt nogenlunde at konstatere disse forskjellige Ophold, saa længe man ikke officielt kan kontrolere, hvilke Personer der kommer til en Kommune, og hvilke der forlader den. Vædringsforslaget Nr. 22 til § 22 blev dog efter min Formening noget haardt medtaget af den sidste ærede Landssthingsmand. Jeg ynder det ganske vist heller ikke, og i mit Hjerte maa jeg underskrive den Dom, han udtalte om Vædringsforslaget, men det kan imidlertid læses paa en saadan Maade, at det ikke bliver saa slemt, thi det indeholder kun en Ret for Fattigbestyrelsen til at affordre Paagjældende Erklæring, der staaer ikke Noget om, at den Paagjældende er pligtig til at give Oplysninger; ganske vist er det Noget, jeg ikke tillægger stor Betydning, thi i Reglen vilde de Vedkommende tro, at de ere pligtige dertil. Der staaer senere hen, at Kommunen er pligtig til at affordre Erklæring, men den Fattige kan jeg efter dette ikke finde er pligtig til at give en saadan. At det vil være ubilligt saaledes at rippe op i en Mand's Fortid, indrømmer jeg. Jeg tænker mig f. Ex. en Mand, der har været et Aar i Forbedringshuset, men har arbejdet sig frem og levet hæderlig 4 Aar i en Kommune. Saa kommer Fattigbestyrelsen, og saa skal den Sag op. Der mangler et Aar; hvor har du været? spørges der. Ja, i Forbedringshuset. Jeg kan ikke tænke mig noget mere Oprørende end en sllig Fremgangsmaade, der vil kaste en saadan Person tilbage til det, han søger at glemme. Noget som dette har naturlignis Udvalget ikke tænkt paa, men der er Noget, som ikke er berørt, og som jeg